

Kære Mor,

Gudsmanden udførte djævueddrivelser og sang en sang til Vorherre, imens hans folk lå fladt, næsten bevidstløse på jorden omkring ham. Han skulle bare røre ved deres pande, så faldt de til gulvet. Benene knækkede under dem. Jeg vidste ikke, hvad det var, der skete, havde aldrig set noget lignende. Jeg kiggede på og fik at vide, at det var et mirakel! Nu var det blevet din tur. Gudsmanden lagde sin højre hånd på din varme pande, det så ud, som om den svævede. Dine læber ventede i spænding. De rystede. Du begyndte at svaje og faldt forsigtigt bagover. Et slag fra Vorherre, midt i mellemgulvet, og vibrationerne overtog dit legeme og blev din identitet. Det virkede, og du var nu én af mange. Hele menigheden jublede over din frelse. Du lå på gulvet, og der blev klappet og talt i tunger. Du rejste dig med et tomt, men lettet blik og kom på benene igen. Hvad var det lige, der skete?

Jeg brød mig ikke om Gudsmanden og hans elektriske hænder. Jeg havde ikke lyst til, var endnu ikke tryk ved, at mærke hverken hans eller Guds nærhed. Jeg ville bare mærke din. Jeg knyttede mig til dine hænder og gemte mig bag din albue, når han forsøgte at tage min hånd. Du stak hænderne i vejret og lovpriste Herren.

Jeg hang om dine ben og udvekslede indforståede blikke med Far og grinte i det skjulte. Du var så glad, det var det vigtigste.

Trods oprigtig nysgerrighed og et jakkesæt til Lillebror var det for os ret kedeligt at sidde i den lyserøde sal og høre på Gudsmanden, de bibelske bedrifter og at se ærefrygten i de frelstes øjne. Formaningerne var en fest for Gudsmanden. Han havde formået at overbevise sine tilhængere om at give 10 % af deres månedlige indkomst til kirken, betale medlemsgebyr og indlevere deres person og liv til Gud. Forventningerne om udbytte var store. Teorien var, at pengegaver avler pengegaver. Hvis du fik penge tilbage i SKAT, var det ikke, fordi du havde betalt for meget, men fordi Gud havde set og godkendt din velvilje og var dig og din økonomi nådig. Jeg forstod det ikke. Var Gud en penge-maskine, var det ham, der lagde penge i hæveautomaterne?

Hvorfor skulle den smule penge, vi havde til rådighed, hellere gå til Gudsmanden og hans Mercedes, end til et par sko til mig eller Lillebror? Eller til dig selv for den sags skyld. Eller måske vi kunne spare op til en eksotisk rejse ud af lille Danmark. Du kunne iklæde dig din badedragt og vise verden, hvor god du var til at svømme. Og jeg kunne lege med Lillebror og en badebold. Og Far kunne kigge på. Det havde været sjovere end de ugentlige udflugter til byens indkøbscentre eller IKEA'er. Dem, vi gik rundt i uden at gøre indkøb.

Nok se, men ikke røre. Kødboller og angst på menuen.